

Ελένη Σβορώνου

Μια ζέβρα που την έλεγαν

Βούλα

Εκδόσεις Σαίρα
Μαργαρίνη Θεοχάρη

Η Ελένη Σβορώνου σκαρώνει ιστορίες για μικρούς και μεγάλους. Τις μοιράζεται μαζί τους μέσα από τα βιβλία της, τα παιχνίδια και τη δημιουργική γραφή. Εργάζεται στο WWF Ελλάς όπου και γνώρισε τον Ηρακλή Λαμπαδαρίου, τον εκδότη της Βούλας της Ζέρβας, όταν ήταν εκείνος 10 ετών και ήρθε να προσφέρει εθελοντική εργασία!

Η Μαγδαληνή Θεοχάρη ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια εικονογράφησης παιδικών βιβλίων, ζωγραφικής και φωτογραφίας. Έχει συμμετάσχει σε τέσσερις ομαδικές εκθέσεις ζωγραφικής και φωτογραφίας. Της αρέσει πολύ το παγωτό.

ΕΛΕΝΗ ΣΒΟΡΩΝΟΥ

ΜΙΑ ΖΕΒΡΑ ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΛΕΓΑΝ ΒΟΥΛΑ

Εικονογράφηση
ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΘΕΟΧΑΡΗ

Ελένη Σβορώνου, Μια ζέβρα που την έλεγαν Βούλα

ISBN: 978-618-5040-38-3

Οκτώβριος 2013

Έργο εξωφύλλου, Εικονογράφηση:

Μαγδαληνή Θεοχάρη

madeleine_theochari@yahoo.co.uk

Σύνθεση εξωφύλλου, Σελιδοποίηση:

Ηρακλής Λαμπαδαρίου

www.lampadariou.eu

Εκδόσεις Σαΐτα

Αθανασίου Διάκου 42, 652 01, Καβάλα

T.: 2510 831856

K.: 6977 070729

e-mail: info@saitapublications.gr

website: www.saitapublications.gr

Σημείωση: Η γραμματοσειρά που χρησιμοποιήσαμε είναι προσφορά του Aka-acid (www.aka-acid.com).

Άδεια Creative Commons

Αναφορά Δημιουργού - Μη εμπορική χρήση

Όχι παράγωγα έργα 3.0 Ελλάδα

Με τη σύμφωνη γνώμη του συγγραφέα και του εκδότη, επιτρέπεται σε οποιονδήποτε αναγνώστη η αναπαραγωγή του έργου (ολική, μερική ή περιληπτική, με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο), η διανομή και η παρουσίαση στο κοινό υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: αναφορά της πηγής προέλευσης, μη εμπορική χρήση του έργου. Επίσης, δεν μπορείτε να αλλοιώσετε, να τροποποιήσετε ή να δημιουργήσετε πάνω στο έργο αυτό.

Αναλυτικές πληροφορίες για τη συγκεκριμένη άδεια cc, διαβάστε στην ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/gr/>

Αφιερωμένο στα παιδιά
που έχουν για μπαμπά
μια μεγάλη αγκαλιά

Πρώτη ιστορία: Μια ζέβρα που την έλεγαν Βούλα

Η Βούλα φτάνει με τη μαμά της στο σχολείο. Κρύβεται κάτω από τα πόδια της μαμάς και δεν το κουνάει ρούπι. Βλέπει τους μαθητές να μπαίνουν στην αυλή:

Η Γκριζέλα με τους γονείς της, ο Γαντζομύτης με τον μπαμπά του, ο Μαυρολάστιχος με τους γονείς του, κι άλλοι πολλοί. Η μαμά της μυρίζει υπέροχα: φρέσκο χορτάρι και μαμαδίλα. Δεν πάει πουθενά. Εδώ θα μείνει.

- Κοίτα αγάπη μου, πόσα ζώα στην ηλικία σου. Άντε, τρέχα να παίξεις. Η Βούλα τίποτα. Η μαμά έσκυψε, της έγλειψε σιγά στο αυτί: «Είσαι το αστεράκι μου»

Κι η Βούλα βγήκε σιγά-σιγά από την κρυψώνα της. Να κι οι μαμάδες των παιδιών. Μερικές είναι πολύ χοντρές, άλλες πολύ λεπτές, άλλες τριχωτές και άλλες ευλύγιστες και δυνατές. Αλλά καμία, μα καμία δεν είχε αυτή τη μυρωδιά σπέσιαλ: χόρτο-μαμαδίλα. Η Βούλα έτριψε το κεφάλι της στην κοιλιά της μαμάς της, καθυστέρησε λίγο ακόμη, κι ύστερα έβαλε μια τρεχάλα κι έτρεξε στο προαύλιο του σχολείου. Η μαμά της έγινε μια μικρή βούλα στον ορίζοντα.

- Καλημέρα παιδιά. Καλώς ήρθατε στην Α' Δημοτικού. Γκριζέλα ήσυχα. Μάζεψε την προβοσκίδα σου. Ενοχλείς τον μπροστινό.

Η κυρία Καμιλό, η μεγάλη και σοφή καμηλοπάρδαλη, γήπσιασε την ελεφαντίνα και της χαμογέλασε γλυκά. Η πρώτη μέρα στο σχολείο είναι πολύ δύσκολη. Όλα τα ζώα φοβούνται. Η κυρία Καμιλό το ξέρει και δε θέλει να είναι αυστηρή.

- Και τώρα θέλω ένας ένας να σηκώνεστε και να λέτε το όνομά σας. Οι υπόλοιποι θα ακούμε προσεκτικά και θα επαναλαμβάνουμε το όνομα του συμμαθητή μας. Ξεκίνα Κανελή.

- Με λένε Κανελή κι είμαι το Λιονταράκι. Όλα τα ζώα χειροκροτούν.

- Με λένε Γκριζέλα κι είμαι η Ελεφαντίνα. Χειροκροτήματα.

- Με λένε Γαντζομύτη κι είμαι ο Παπαγάλος. Χειροκροτήματα.

- Με λένε Μαυρολάστιχο κι είμαι ο Πύθωνας. Χειροκροτήματα.

- Με λένε Μαυροκοκκινιώ κι είμαι η Πασχαλίτσα. Χειροκροτήματα.

- Με λένε Χιονάτη και είμαι η Πορική Αρκούδα. Χειροκροτήματα.

- Με λένε Βούλα κι είμαι η Ζέβρα. Γέλια, πολλά γέλια, ξεκαρδισμένα όλα τα ζώα κρατάνε την κοιλιά τους.

Η Βούλα βάζει τα κλάματα.

- Και γιατί γελάτε παρακαλώ; ρώτησε ανάμεσα στα αναφιλητά.

- Εσύ γιατί λες; Εμείς έχουμε όνομα ταιριαστό με την εμφάνισή μας.

Εσύ είσαι μια ριγέ Ζέβρα και σε λένε Βούλα! Ο Πύθωνας τα είπε αυτά γελώντας.

Η κυρία Καμνηλό, που είχε γελάσει και η ίδια, γηθσίασε τη Βούλα και της είπε:

- Έχεις το ωραιότερο όνομα, Βούλα. Αν σε μια βούλα ζωγραφίσουμε ακτίνες, θα γίνει ένα...

- Αστεράκι, πετάχτηκε η Πολλική Αρκούδα.

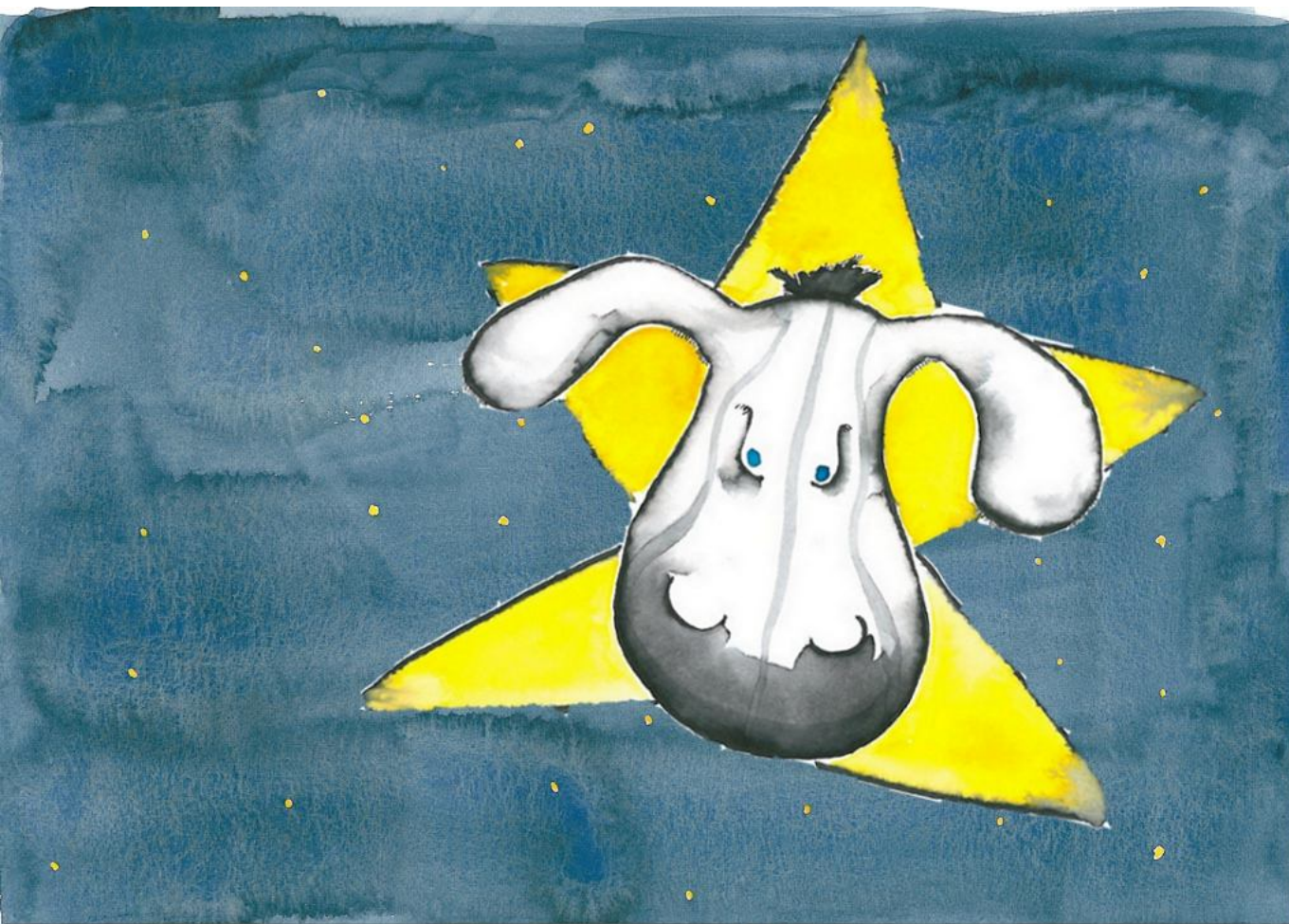
- Α, ναι. Η μαμά μου με λέει «αστεράκι», σκούπισε τα δάκρυά της η Βούλα και έλαμψε.

- Κι εγώ τα συμπαθώ τα αστέρια. Ένας αστερισμός στον ουρανό έχει το δικό μου σχήμα. Το σχήμα της αρκούδας. Θες να είσαι το αστέρι μας; Ρώτησε η Πολλική Αρκούδα τη Ζέρβα.

- «Είσαι το αστεράκι μας», φώναξαν όλα τα ζώα και σήκωσαν τη Βούλα, τη Ζέρβα με τις ρίγες και το αστείο όνομα στους ώμους τους. Τελικά οι άλλοι μια σε κοροϊδεύουνε και μια σε αγαπάνε, σκέφτηκε η Βούλα. Γύρισε στο σπίτι σκεφτική. Είπε στη μαμά της τι είχε συμβεί.

- Μαμά, άμα κάποιος σε κοροϊδεύει κι ύστερα σε αγαπά και σε θέλει για φίλο, τι γίνεται; Πότε λέει αλήθεια;

- Και τις δυο φορές, αστεράκι μου. Γιατί όταν ντρεπόμαστε για τον εαυτό μας, μας κοροϊδεύουν κι οι άλλοι. Όταν αγαπάμε τον εαυτό μας, τον αγαπάνε κι οι άλλοι. Είμαι σίγουρη ότι έλαμψες από χαρά όταν είπες «η μαμά με λέει αστεράκι». Κι έτσι οι άλλοι είδαν τη ντροπή να φεύγει από το πρόσωπό σου. Είδαν τη λάμψη και σε αγάπησαν. Καληνύχτα αστεράκι μου.

Δεύτερη ιστορία: Ποιος είναι ο μπαμπάς μου;

Σήμερα η μέρα κυλούσε πολύ ωραία για τη Βούλα, τη Ζέβρα. Είχαν παίξει στο διάλειμμα μακριά γαϊδούρα με όλα τα ζώα της τάξης. Είχε πολύ γλάκα. Υστερα προσπάθησαν να κάνουν έναν πύργο. Ο ένας ανέβαινε στους ώμους του άλλου αλλά όλο χαλούσε ο πύργος. Η Γκριζέλα η Ελεφαντίνα επέμενε να ανέβει πάνω στην Πιτσιλωτή την Πεταλούδα. Κι ο Σαρόνας ο Κροκόδειλος ήθελε να ανέβει πάνω στον Γουρλομάτη τον Βάτραχο. Κάθε φορά που η πυραμίδα έγερνε και

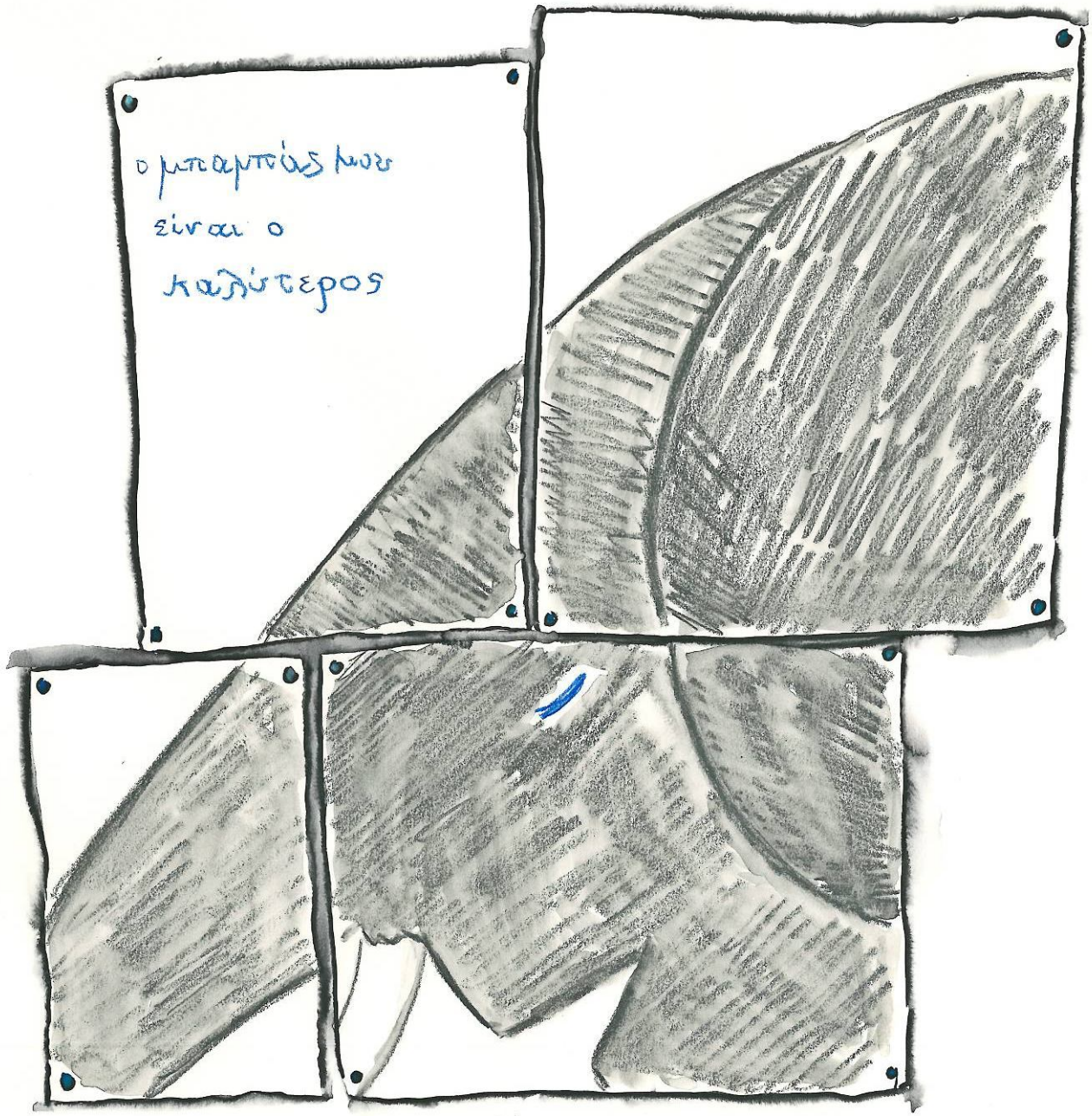
έπεφτε τα ζώα κυλιόντουσαν κάτω από τα γέλια.

Υστερα όμως η κυρία Καμηλιό, η Καμηλοπάρδαλη, τους έβαλε να ζωγραφίσουν και να γράψουν κάτι για τον μπαμπά τους. Η Βούλα ζάρωσε στο θρανίο της. Ο Γαντζομύτης ο Παπαγάλος, που καθόταν δίπλα της, ζωγράφησε έναν πλουμιστό περήφανο πατέρα παπαγάλο.

Ο Μαυρολάστιχος ο Πύθωνας ζήτησε κι άλλο χαρτί γιατί ήξει ο μπαμπάς του ήταν τόσο μεγάλος που δεν τον χωρούσε το φύλλο. Το ίδιο έκανε ύστερα κι η Γκριζέλα. «Κι εγώ, κι εγώ θέλω κι άλλο χαρτί» έλεγαν το ένα μετά το άλλο.

ο μπαμπούς μου
είναι ο
καλύτερος

Μόνο η Βούλα στριφογύριζε τα χρωματιστά μολύβια στην ουρά της και κοιτούσε το άσπρο χαρτί της βουρκωμένη. Η Πιτσιλωτή πέταξε στη μουσούδα της και της είπε ένα αστείο αλλά η Βούλα ούτε γύρισε να την κοιτάξει.

Το κουδούνι χτύπησε και η Βούλα έτρεξε στο σπίτι.

- Μαμά, γιατί δεν έχω μπαμπά; Αφού όλοι έχουν. Πού είναι ο δικός μου;
- Μα σου έχω εξηγήσει Βούλα μου, η μαμά κοιτάξε τρυφερά το κοριτσάκι της.

- Μη μου πεις πάλι παραμύθια. Μεγάλωσα. Θέλω την αλήθεια.

Η μαμά της Βούλας αναστέναξε:

- Μια φορά, όταν ήμουν πολύ νέα, έπαθα ένα ατύχημα. Πιάστηκα στην παγίδα του κυνηγού και κόντεψα να πεθάνω.

- Αμάν, μανούλα μου. Καλά που δεν πέθανες μαμά! Σκέψου να μην είχα ούτε μαμά.

- Πέρασε πολύς καιρός για να μπορέσω να περπατήσω και να τρέξω πάλι. Πως γλίτωσα από ζώα και ανθρώπους ο θεός ο Ζέβρας μόνο το ξέρει.

- Πολύ γενναία μαμά.

- Όσοι να γίνω καλά είχαν περάσει τα χρόνια και δεν μπορούσα να κάνω παιδιά.

- Είχες γεράσει ε;

- Απλώς χρειαζόμουν λίγη βοήθεια για να ξαναιώσει το σώμα μου. Ήθελα πάρα πολύ, μα πάρα πολύ, να κάνω μια Βούλα. Την ονειρευόμουν μέρα νύχτα. Είχε το δικό σου πρόσωπο, τα δικά σου μάτια και τις δικές σου ρίγες.

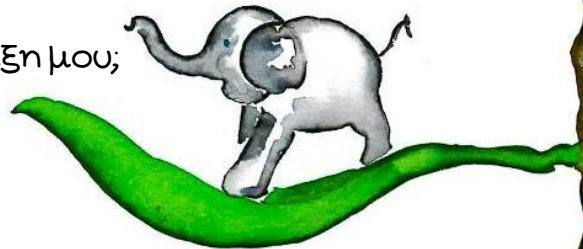
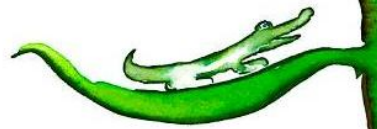
- Μπράβο μαμά, έχεις γούστο. Και πώς με πέτυχες τελικά; Δηλαδή πώς με έκανες;

- Πήγα σε έναν πολύ καλό γιατρό που βοηθάει Ζέβρες που δεν μπορούν να κάνουν παιδιά. Κι εκείνος, όπως φυτεύουμε ένα σπόρο στο χώμα και φυτρώνει λουλούδι, έτσι ακριβώς φύτεψε στο σώμα μου τον σπόρο που έδωσε μια Βούλα όμορφη και σκανταλιάρα σαν και σένα. Κι έπρεπε να προσέχω για να πάνε όλα καλά. Ήμουν όμως από τότε πάρα πολύ ευτυχισμένη. Σε έβλεπα να έρχεσαι!

- Υπάρχουν κι άλλα ζώα που γεννήθηκαν έτσι; Χωρίς μπαμπά με τη βοήθεια του γιατρού;

- Αμέ.

- Και γιατί δεν έχω κανένα στην τάξη μου;

- Γιατί πάνε σε άλλο σχολείο ή σε άλλη τάξη, Βούλα μου. Και τώρα θέλω να βγάλεις ένα χαρτί και να γράψεις κάτι.

- Όχι. Ορθογραφία;

- Όχι, θέλω να γράψεις όλους όσους σε αγαπάνε. Εμπρός.

Η Βούλα άρχισε:

Ο Θείος Ζάβρας, η Θεία Ριγούλα, η γιαγιά, ο μεγάλος της εξάδερφος, ο μικρός της εξάδερφος, η καλύτερή της φίλη...ο κατάλογος δεν τελείωνε.

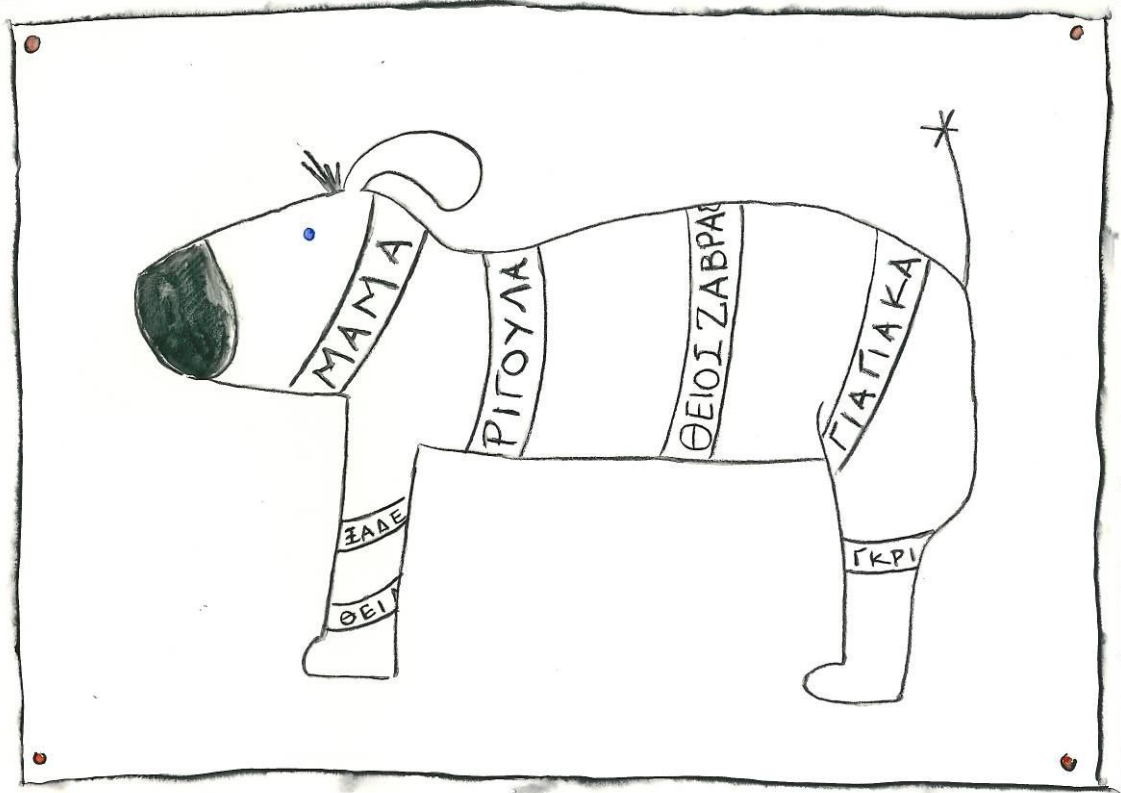
- Έχεις άλλο χαρτί μαμά;

- Είδες πόσοι σε αγαπάνε; Κι απ' όλους αυτούς ποιος σε αγαπάει πιο πολύ;

Η Βούλα τρίφτηκε στην κοιλιά της μαμάς της.

- Χαζούλα. Σχεδίασε τώρα έναν μπαμπά ζέβρο και βάλτε μέσα όλα αυτά τα ονόματα. Η οικογένειά σου είμαστε όλοι εμείς. Τρέχα τώρα να βάλεις τις πυτζάμες σου.

Καληνύχτα Βούλα.

Τρίτη Ιστορία: Βούλα η Πεντάμορφη

Η κυρία Καμυλό έγραψε στον πίνακα: «Όμορφος είναι...». Υστερα κοίταξε όλα τα ζώα της τάξης χωρίς να λείπει τίποτα. Ένα σούσουρο απλώθηκε. Κελαηδίσματα, κρωξιματα, βουίσματα, σφυρίγματα....

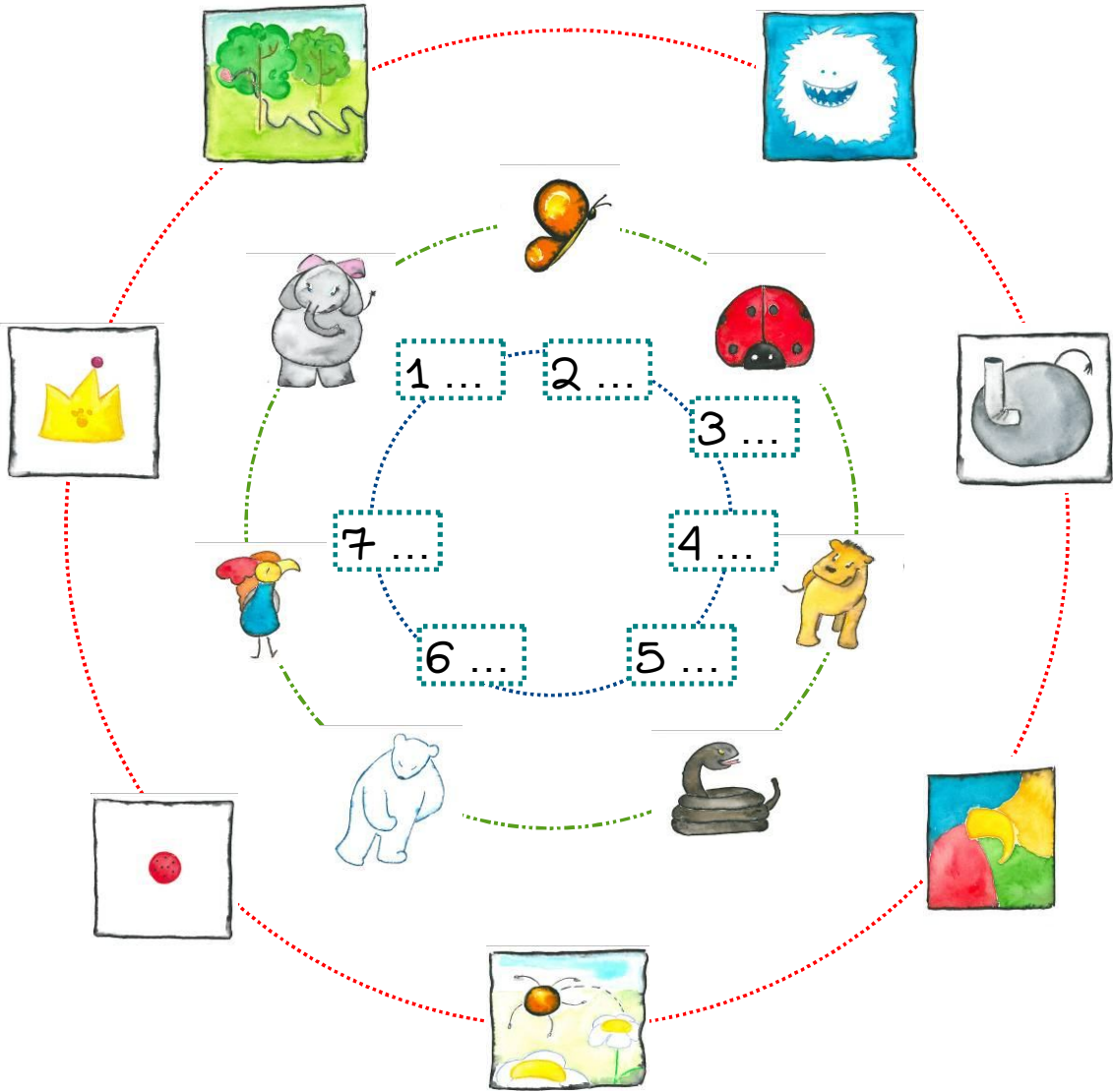
«Κυρία θα μας πείτε παραμύθι για την Πεντάμορφη;» πετάχτηκε ο Πύθωνας.

«Σιωπή παρακαλώ. Βγάλτε χαρτί και μολύβι.» Τα ζώα υπάκουσαν βγάζοντας κραυγές διαμαρτυρίες.

«Διαγώνισμα! Πρέπει να γράψετε τι σημαίνει όμορφος. Είστε μεγάλα ζώα πια, έχετε πλούσιο λεξιλόγιο. Είναι πανεύκολο. Για να πάρετε όλοι άριστα, αγαπημένα μου ζώακια. Εύκολο δεν είναι;»

«Ναιiiii» φώναξαν όλοι με μια φωνή. Τα μολύβια άναψαν. Ουρές, ράμφη, μουσούδες, πατούσες και νύχια έγραφαν ασταμάτητα. Το άριστα το είχαν στο τσεπάκι του. Τι καλή δασκάλα...

Μπορείς να μαντέψεις ποιο ζώο έγραψε τι για την ομορφιά;

1. Να έχεις μύτη σα γάντζο και χρώματα φανταχτερά.
Είναι το ζώακι: ...

2. Ο βασιλιάς των ζώων είναι ο ωραίος.
Είναι το ζώακι: ...

3. Όμορφη είναι όποια είναι μικρή, στρογγυλή, κατακόκκινη
με μαύρες βούλες
Είναι το ζώακι: ...

4. Όμορφη είναι μια ψηλή, χοντρή, γκριζα μπάλα με ένα
σωλήνα και μια ουρά.
Είναι το ζώακι: ...

5. Όμορφος είναι ο μαύρος, λεπτός, που σέρνεται στη γη
και στα δέντρα και έχει γλώσσα-δηλητήριο.
Είναι το ζώακι: ...

6. Όμορφη είμαι αυτή που έχει ωραία χρώματα, κεραιές και
πετάει από λουλούδι σε λουλούδι.
Είναι το ζώακι: ...

7. Χοντρή, ψηλή, ολόλευκη, με κοφτερά δόντια και παχιά
γούνα, αυτή είναι ομορφιά.
Είναι το ζώακι: ...

Η Βούλα έγραφε και μουντζούρωνε συνέχεια. Όλοι τελείωσαν και σχόλασαν και εκείνη έγραφε και έσβηνε...

- Τι έχεις Βούλα; Γιατί δε γράφεις;

- Μα κυρία. Μπερδεύτηκα. Κοιτάξτε τα σχέδια που έκανα... Δε βγάζω άκρη. Όλοι είναι όμορφοι.

Βούλοι

οι όμορφοι

φίλοι μου

Η Βούλα δείχνει στη δασκάλα τις ζωγραφιές όλων των συμμαθητών της.

- Δε βλέπω τίποτα που να σου μοιάζει όμως. Που είναι οι ριγωτές πυτζάμες;

- Α, αυτές τις φοράω κυρία για να μπορώ να βλέπω όλους τους όμορφους γύρω μου.

Η κυρία Καμιλό την άλλη μέρα είπε στα ζώα της τάξης της:

- Όλοι τα πήγατε καλά. Ο καθένας σας είπε ότι όμορφος είναι κάποιος που του μοιάζει. Η Βούλα όμως είπε ότι όμορφος είναι αυτός που βλέπει τους άλλους όμορφους.

- Μα, κυρία, εγώ δεν είπα αυτό... διαμαρτυρήθηκε η Βούλα.

- Το ξέρω βρε Βούλα. Αλλά αν το σκεφτεί λιγάκι το μικρό σου μυαλουδάκι θα δεις ότι αυτό είπες. Και πήρες άριστα.

- Μα εγώ κυρία παίρνω πάντα μηδέν.

- Ε, τώρα πήρες άριστα. Σιωπή! Και τώρα μαθηματικά...

Η Βούλα γύρισε στο σπίτι:

- Μαμά, μη στεναχωριέσαι. Πήρα άριστα.

- Μπράβο. Θα σου άρεσε το μάθημα φαίνεται. Ετοιμάσου τώρα. Θα έρθει η Κανέλα λιονταρίνα. Να δεις τι ωραία που είναι όταν βρυχάται... Έχει βάλει σιδεράκια!

- Μαμά είναι πολύ όμορφη η θεία Κανέλα.

- Φυσικά. Μα τι είναι αυτά που λες; Ξέρεις κανέναν που δεν είναι όμορφος εδώ γύρω; Άντε, τρέχα να φτιάξεις μια ζωγραφιά για τη θεία.

Η ιδέα για τις Εκδόσεις Σαΐτα ξεπήδησε τον Ιούλιο του 2012 με πρωταρχικό σκοπό τη δημιουργία ενός χώρου όπου τα έργα νέων συγγραφέων θα συνομιλούν άμεσα, δωρεάν και ελεύθερα με το αναγνωστικό κοινό.

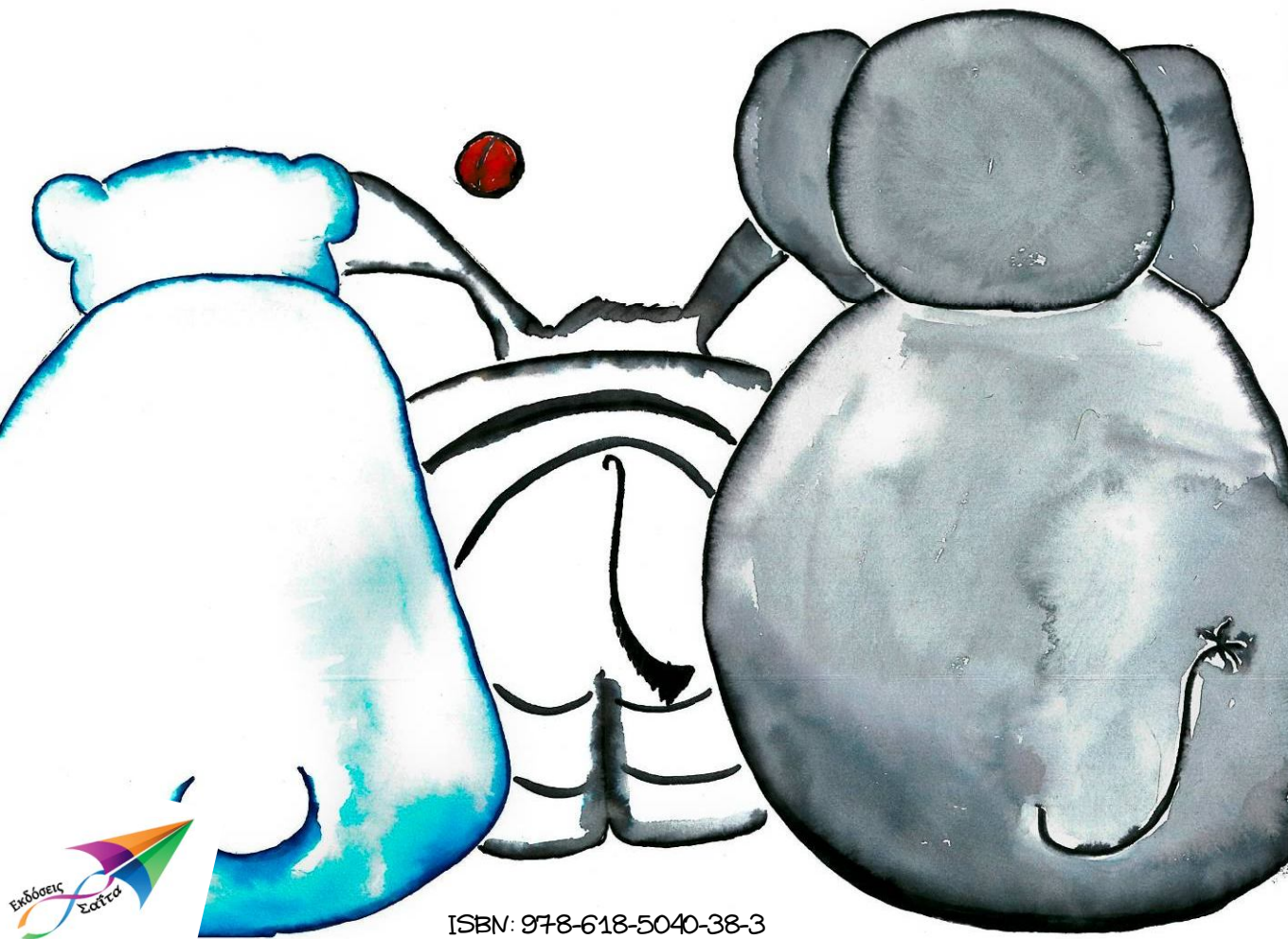
Μακριά από το κέρδος, την εκμετάλλευση και την εμπορευματοποίηση της πνευματικής ιδιοκτησίας, οι Εκδόσεις Σαΐτα επιδιώκουν να επαναπροσδιορίσουν τις σχέσεις Εκδότη-Συγγραφέα-Αναγνώστη, καλλιεργώντας τον πραγματικό διάλογο, την αλληλεπίδραση και την ουσιαστική επικοινωνία του έργου με τον αναγνώστη δίχως προϋποθέσεις και περιορισμούς.

Ο ισχυρός άνεμος της αγάπης για το βιβλίο,
το γλυκό αεράκι της δημιουργικότητας,
ο ζέφυρος της καινοτομίας,
ο σιρόκος της φαντασίας,
ο λεβάντες της επιμονής,
ο γραίγος του οράματος,
καθοδηγούν τη σαΐτα των Εκδόσεών μας.

Σας καλούμε λοιπόν να αφήσετε τα βιβλία να πετάξουν ελεύθερα!

Ποιος είναι ο μπαμπάς μου; Γιατί όλα τα παιδιά έχουν
μπαμπά κι εγώ δεν ξέρω ποιος είναι ο δικός μου;
Τι είναι ομορφιά; Είμαι όμορφος;
Τι κάνω όταν με κοροϊδεύουν στο σχολείο;

Η Βούλα η Ζέβρα έχει τις απαντήσεις! Απολαύστε την,
αμφισβητήστε την, προτείνετε τις δικές σας απαντήσεις.

ISBN: 978-618-5040-38-3

